

— Σύντροφε, σε σένα χρωστώ τη ζωή. Γιατί αν δεν μου έδινες και τάλλο ρεβόλβερ, τώρα θα ήμουν χαμένος.

Με' όλίγας λέξεις, ο σπουδαστής διηγώθη τότε εις τους στρατιώτας τὰ του ἀγωνίου του πρὸς τὸν Κατακτητὴν.

Ἄλλὰ μόλις ἐτελείωσε τὴν διήγησίν του, ὁ Λαμπέρ, ὁ ὁποῖος ἐκύτταζε τὸ πτώμα τοῦ κακούργου, ἔξαφνα εἶπε:

«Ὁ ἐτοιμοθάνατος ἔβγαλεν ἕνα φάκελλον, τὸν ὁποῖον ἔτεινε εἰς τὸν Τζούλην...» (Σελ. 374, στ. β').

— Προσοχή!... εἶνε ζωντανὸς ἀκόμη! Ἀμέσως οἱ στρατιῶται περιεστοίχισαν τὸ δῆθεν πτώμα.

Προσεκτικὰ, με' τ' ὄπλον φρονίμως εἰς τὸ χέρι, ὁ Λαμπέρ ἔσκυψεν ἐπάνω του καὶ τὸ ἐγύρισε. Κύμα αἵματος ἐξώρμησεν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Κατακτητοῦ, ὁ ὁποῖος ἀνοῖξε τὰ βλέφαρα καὶ ἀπεκάλυψε δύο μᾶτια δελιώδη, μαρτυροῦντα, ὅτι ἀν' δὲν ἦτο ἤδη νεκρός, ὁ θάνατός του ὅμως ἐπλησίαζε.

Ἀσφαλῶς εἶχεν ἐξοφλήσει καὶ ὁ τρομερὸς ἀρχιλιγιστής. Δὲν ἦτο πλέον ἐπιφοβός.

Ἐπειδὴ κατέβαλλε προσπάθειαν διὰ νὰ ὀμιλήσῃ, τὸν ἐπλησίασαν ὅλοι. Καὶ τότε ὁ ἐτοιμοθάνατος κατώρηνσε νὰ εἶπῃ, με' φωνὴν ἀσθενῆ καὶ διακυπομένην ἀπὸ λύγυρα:

— Τζούλη, μ' ἐνίκησες!... Ἀποθνήσκω θύμα μιᾶς ὠραίας τρέλλας... Κατὰ βάθος δὲν ἤμουν παρὰ ἕνας θεατρίνος... Ἐύρισκα διασκεδαστικὸ νὰ σὲ βάλω νὰ σκάψῃς γιὰ νὰ μοῦ βγάλῃς ὁ ἴδιος τὸν θησαυρὸ, ἐνῶ μποροῦσα νὰ τὸν ξεθάλψω μόνος μου, ἀφοῦ σ' ἐσκότινα... Ἐπισημολόγησ' ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀδυναμία μου κ' ἔκαμες καλά. Ἐγὼ, παιδί μου, εἶχα βαρεθῆ πιά τὴ ζωὴ. Δὲν ἄρκει ν' ἀλλάξῃ κανεὶς τὰ ὀνόματα τῶν πράγματων, γιὰ ν' ἀλλάξουν καὶ τὰ πράγματα τὰ ἴδια... Ὅσο κ' ἂν ἔλεγα πὼς εἶμαι Κατακτητής, δὲν ἤμουν παρὰ ἕνας κλέπτης, λωποδύτης, ἡμιστής, κ' ἔπρεπε νὰ τελειώσω ὅπως τελειώω τώρα... Ἄς εἶνε!... πάντα καλύτερα, παρ' ἂν ἐπερνοῦσα ἀπὸ τὸ κακυρογιοδικεῖο εἰς τὴν λαιμητόμο...

Ὁ κ. Δικ' ἐσταμάτησε. Ἐφαίνετο, ὅτι δὲν ἤμποροῦσε νὰ ἐμιλήσῃ περισσότερο. Ἐκλείσσε τὰ μᾶτια του δύο-τρεις φορές καὶ ἔγειρε τὸ κεφάλι του εἰς τὸν ὄμιον. Τὸ ἐσκότισε ὅμως καὶ πάλιν, με' μίαν τελευταίαν προσπάθειαν, κ' ἔτραυ' ἴσως:

— Παιδιά, ἀφίστε με' ἀκόμη, πρὶν πεθάνω, νὰ σᾶς δώσω μιὰ καλὴ συμβουλὴ: Μὴ μιμηθῆτε τὸν Κατακτητὴ! Νὰ εἶθε τίμιοι κ' ἐργατικοί. Ὅτι αὐτὸ τὸ μαροκινὸ χῶμα, ποῦ τὸ βάφω ἐγὼ ἀδόξως με' τὸ αἷμά μου, σεῖς, με' τιμία, ἐργασία, μπορεῖτε νὰ κάμετε θαύματα. Ἡ βασιλεία τῶν κλεπτῶν καὶ τῶν κακούργων στὸ Μαρόκον ἐτελείωσε. Θὰ ἔλθουν τώρα οἱ τίμιοι καὶ οἱ καλοί... Τζούλη, ὁ Κατακτητὴς ποῦ τὸν ἐνίκησες, δὲν σὲ μισεῖ. Καὶ γιὰ νὰ σοῦ τὸ ἀποδείξῃ, σὲ κληνεὶ κληρονόμο του!

Πρὸς μεγάλην ἐκπληξίν ὄμιον, ὁ ἐτοιμοθάνατος ἤρπεν ἀκόμη τὴν δύναμιν νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὴν τσέπην τοῦ ἑνα πορτοφύλι, καὶ ἀπὸ τὸ πορτοφύλι αὐτὸ ἕνα φάκελλον, τὸν ὁποῖον ἔτεινε εἰς τὸν Τζούλην:

— Πάρε, τοῦ εἶπε: αὐτὸ τὸ χαρτί σοῦ δίδει δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἐπὶ τοῦ Καθηραμένου Κασμπζ. Ὁ ὑπὸντιος μου ἔχει ὀδηγίαν... Ἀμὰ τοῦ δώσης αὐτὸ τὸ γράμμα, θὰ σὲ ἀναγνωρίσῃ γιὰ κύριό του. Κάμα καλὸ 'ς ἐκεῖνο τὸν τόπο ὅπου ἐγὼ δὲν ἔκαμα παρὰ κακό. Χαίρε!... Χαίρετε! ὅλοι σᾶς!... Ἐγὼ πη...

Ὁ δυστυχὴς δὲν ἤμπορεσε νὰ εἶπῃ τίποτε ἄλλο. Τὸ σῶμά του ἐξέφυγεν ἀπὸ τὰ χεῖρα ποῦ τὸ ἐκρατοῦσαν κλιμακῶς, καὶ τὸ κεφάλι του ἐκτύπησεν εἰς τὸ χῶμα.

Αὐτὴν τὴν φορὰν, ὁ Κατακτητὴς ἦτο νεκρός.

Ὁ Τζούλης, ὁ λογίας καὶ οἱ στρατιῶται ἐκτύπησαν τὸ πτώμα σιωπηλοί, συλλογιζόμενοι τὰ πρόσπτα λόγια, τὰ ὁποῖα ἐπέφερον ἀπὸ τὸν ὄμιον ὁ κακούργος.

Ὁ σπουδαστής παρατήρησε με' δυσπιστίαν συγχρόνως καὶ με' χαρὰν τὸ χαρτί, τὸν ὁποῖον τὸν καθίστα κληρονόμον τοῦ ἀλλοκότου ἐκεῖνον ἐχθροῦ.

Ἄλλ' ὁ Παρισινὸς δὲν ἀγαποῦσε νὰ συγχινηθῆ πάρα πολὺ καὶ, με' τὴν ὡς πάντοτε σχεδὸν εἴρωνα φωνὴν του, ἀνεκάλεσε τοὺς συντρόφους του ἀπὸ τοὺς ρεμ.

— Ἐ! ποῦ εἶσθε;... Δὲν ἐργάζεσθε λιγάκι κ' εἰς τὸ «τρομερὸν» ζήτημα;... Μὴν ξεχνάτε ὅτι 'ς ἐκεῖνη τὴν τρύπα ὑπάρχουν δυὸ ἐνα-αμύρια καὶ... χίλια φράγκα γιὰ τὸν καθένα σας. Ἐμπρὸς λοιπόν! Δουλεῖα καὶ γρήγορα!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.
Ο ΑΠΟΠΛΟΥΣ ΤΟΥ «ΜΟΓΑΔΟΡ»
Τὸ «Μογαδόρ» δὲν περιμένει.

Τὸ «Μογαδόρ», ἀτμόπλοιο τῆς Γαλλικῆς Ἐταιρείας τῶν Διαπορθμεύσεων, εὑρίσκετο ὑπὸ ἀτμὸν εἰς τὸν λιμένα τῆς Καζαμπλάνκας.

Ἡ ἀναχώρησις αὐτῆ ἐγὼς ἀπλοῦ ἐμπορικῶς πλοίου προσελάμβανε διαστάσεις σπουδαίου γεγονότος, διότι ἦτο τὸ πρῶτον ποῦ ἀνεχώρει ἀπὸ τὸ Μαρόκον διὰ τὴν Γαλλίαν, μετὰ τὴν ἐναρξὴν τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Εἰς τὸ μέσον τῶν θωρηκτῶν, τὰ ὁποῖα ἐφαίνοντο ὡς γὰ τὸ προστατεύουν, τὸ ἀτμόπλοιο ἐμαύριζεν ἀπὸ τὸ πλῆθος.

Δὲν ἦσαν μόνον οἱ πολυαἰθμοὶ ἐπιβάται, τοὺς ὁποῖους θὰ μετέφερον εἰς τὴν Γαλλίαν ἦσαν καὶ ὅλοι οἱ Γάλλοι τῆς Καζαμπλάνκας καὶ τῶν περιγύρων, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἔλθῃ διὰ νὰ πορευθῶντο εἰς τὴν πατρίδα φίλους καὶ συγγενεῖς.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

Ὁ κύριος Ρισανέλ, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ υἱὸς του ἦσαν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Μεθ' ὅλας τὰς παρρηλῆσεις τοῦ Λουλού, ὁ ἐκατομμυριούχος δὲν συγκατετέθη νὰ ἀβύλλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Τζούλης.

«Ἐνας νέος στίεται εἰς τὴν πλώραν...» (Σελ. 375, στ. β').

Ὁ κ. Ρισανέλ, ἐκοπίασε πολὺ διὰ νὰ πείσῃ τὸν υἱὸν του, ὅτι ἦτον ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ ἀναχωρήσῃ ἀνεὺ ἀναβολῆς. Ὁ Λουλού δὲν ἐννοοῦσε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ Μαρόκον χωρὶς τὸν Τζούλην. Καὶ ἦτο ἀπαρηγόρητος ὁ δυστυχὴς μικρὸς διὰ τὴν ἀπατανήσιν ἐκείνην ἐξαφανίσιν τοῦ συντρόφου του.

Ὁ στρατηγὸς, πιστὸς εἰς τὴν ὑπόσχεσιν ποῦ ἔδωκεν εἰς τὸν νεαρὸν Παρισινόν, δὲν εἶχεν ἀποκαλύψῃ εἰς κανένα τὸ μυστικόν του. Ὅταν λοιπόν, μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας, ὁ κύριος Ρισανέλ δὲν εἶδε νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ φίλος τοῦ υἱοῦ του, ἀπεφάσισε νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ χωρὶς αὐτόν.

Ἡ ὑγεία του, κλονισθεῖσα ἀπὸ τοὺς κόπους καὶ τὰς συγχινήσεις, δὲν τῷ ἐπέτρεπε νὰ ἀβύλλῃ περισσότερο τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ὁ Λουλού ὑπεχρέωθη νὰ ὑποκύβῃ εἰς τὴν ἀνωτέραν αὐτὴν βίαν, ἐλυπεῖτο ὅμως φοβερὰ ποῦ ἐγκατέλειπεν οὕτω τὸν φίλον του, τὸν σύντρόφον του εἰς τὰς δυστυχίας, ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος τοσῆκι ἐγένετο σωτήρ του.

Ὁ κ. Ρισανέλ εἶχεν ἀφίση χρήματα εἰς τὸ Προξενεῖον διὰ νὰ ἀναζητήσῃ τὸν Τζούλην καὶ νὰ τῷ τὰ δώσῃ ὅσα θὰ τὸν εὑρίσκαν. Ὁ στρατηγὸς ὑπεσκέθη ἐπίσης νὰ προστατεύσῃ τὸν σπουδαστὴν καὶ νὰ τὸν ἐξαποστείλῃ εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ πρῶτης ἐυκαιρίας.

Αὐτὸς εἶπε!
Ἄλλὰ με' ὅλας αὐτάς τὰς ὑποσχέσεις καὶ τὰς συστάσεις, ὁ υἱὸς τοῦ κ. Ρισανέλ ἦτο μελαγχολικώτατος τὴν πρῶταν τοῦ ἀπόπλου τοῦ «Μογαδόρ».

Στηριζόμενος διὰ τῶν ἀγκώων εἰς τὸ δρύφακτον τοῦ καταστρώματος, προσήλωνε τὰ μᾶτια του εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, τὴν ὁποῖαν ἐμελλε νὰ ἐγκαταλείψῃ, μὴ συλλογιζόμενος ἄλλο παρὰ τὰς εὐτυχεῖς ἢ δυστυχεῖς στιγμάς, τὰς ὁποῖας εἶχε διέλθῃ με' τὸν καλὸν τοῦ φίλου.

Δὲν ἤθελε νὰ βλέπῃ οὔτε τὴν χαρρικτηρικὴν ἐκείνην κίνησιν, ἢ ὁποῖα βασιλεύει ἐπὶ τοῦ πλοίου τὴν στιγμὴν τοῦ ἀπόπλου: τοὺς ἐπιβάτας οἱ ὁποῖοι κλῆνοντο τοὺς ἀποχαιρετισμούς των, τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, οἱ ὁποῖοι περιμένον τὸν τελευταῖον κώδωνα διὰ νὰ φύγουν, τοὺς ναῦτας οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦν βιαστικὰ τοὺς τελευταίους χειρισμούς καὶ τοὺς ἀξιωματικούς, οἱ ὁποῖοι περιμένον ἐπὶ τῆς γέφυρας τὴν κατάλιθον στιγμὴν, διὰ νὰ διαδιχάσῃν εἰς τὴν μηχανὴν τὴν διαταγὴν τῆς ἐκκινήσεως.

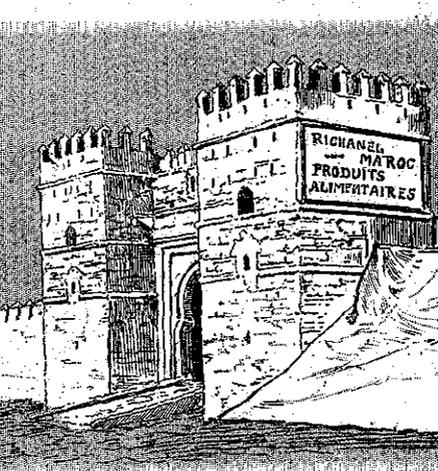
Τὸ κατάστρωμα τοῦ πλοίου ἐκενῶθη τέλος ἀπὸ ὅλους τοὺς ξένους. Δὲν μένον πλέον, παρὰ ὅσοι θὰ ταξιδεύσουν. Ὁ κ. Ρισανέλ καθῆται εἰς μίαν πολυθρόνον, εἰς τὴν πρῶτην, πλησίον τῆς συζύγου του, ἢ ὁποῖα, ὡς νὰ μὴ τῆς συνέβῃ τίποτε ἀπο-

λύτως, εἶχεν ἀναλάβῃ τὸ κροσέ της, τὸ ὁποῖον κατώρηνσεν, ἀγνωστὸν πῶς, νὰ περισώσῃ μεθ' ὅλας ἐκεῖνας τὰς περιπετείας.

Ἡ σφύρικτρα τοῦ πλοίου ἀφίνει τὴν θλιβεράν καὶ χαροποιάν συγχρόνως φωνήν της, — κατὰ τὰς περιστάσεις ποῦ ἀκούεται, θλιβερὰ ὅταν ἀγγέλλῃ τὸν χωρισμόν, χαροποιὰ ὅταν προάγῃ καμμίαν ἐλπίδα... Οἱ ναῦται τραβοῦν τὰς ἀλύσεις, αἱ ὁποῖαι ὑψώνουν τὰς κλίμακας, διακόπτοντες οὕτω πᾶσαν συγκοινωνίαν τοῦ πλοίου με' τὴν ξηράν.

Αἱ λέμβοι, αἱ ὁποῖοι περιστοιχίζον τὸ μέγα σκάφος, ἀπομακρύνονται, διὰ νὰ τὸ ἀφίσουν νὰ κινήθῃ καὶ νὰ στρέψῃ τὴν πλώραν τοῦ πρὸς τὴν ἐξόδον τοῦ λιμένος.

Τὴν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐκυπτὲν εἰς τὸν ἀκουστικὸν σωλήνα διὰ νὰ διατάξῃ τὸν μηχανικόν: «Ἐμπρὸς! σιχα!» — τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀκριβῶς, μιὰ λέμ-

«Θέλω νὰ διαβάξω εἰς ὅλους τοὺς τοίχους...» (Σελ. 376, στ. γ').

βὸς, με' δύο κωπηλάτας, ἐφάνη διευθυνομένη πρὸς τὸν «Μογαδόρ».

Ἐνας νέος στίεται ὀρθὸς εἰς τὴν πλώραν καὶ σείει ἐν ἄσπρον μαντήλι, κρᾶζων με' ὄλην τὴν τὴν δύναμιν:

— Σταθήτε!... Περιμένετε με!
Τὸν νέον αὐτόν, ὁ Λουλού τὸν ἀνεγνώρισεν ἀμέσως: Ἦνε ὁ Τζούλης!

Κατόπιν, στραφείς πρὸς τὸν Λουλού, ὁ ὁποῖος ἐκύτταζεν ὄλονεν τὸν φίλον του μὲ θαυμασμόν, τῷ εἶπε :

— Λουλού, ὁ Μαρκήσιος πάει δουλειά του !

— "Ένας παληάνθρωπος λιγώτερο !

— Ναι, τὸν ἐσκότωσα μὲ τὸ χέρι μου. Το ἴδιο καὶ τὸν Κατακτητή.

— Ἀλήθεια ;

Αἱ ἀπίθανοι, αἱ ἀπίστευτοι αὐταὶ εἰδήσεις ἔπασαν ἐπὶ τῶν ἀκρασιῶν ὡς κεραυνοί. Ἀλλὰ πῶς ἤμπορῶσαν ἀκόμη νάμρι-βάλουν, ἀφοῦ ὡς ἀψευδὲς τεκμήριον, ὁ Τζούλης ἔφερε δύο ὀλόκληρα ἑκατομμύρια ;

Ἀφοῦ παρήλθε κάποιος ἡ μεγάλη ἐκπληξίς, ἡ προξενηθεῖσα ἐκ τῆς θεατρικῆς κάπως ἐμφανίσεως τοῦ Τζούλη, ἐκάθησαν ὅλοι καὶ συνωμίλησαν ἡσυχώτερα.

Τὸ πλοῖον εἶχεν ἐξέλθῃ ἐν τῷ μεταξῷ ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Καζαμπλάνκας καὶ ἔσχιζε τώρα γοργὸν τὰ κυανὰ καὶ γαλήνια νερά τοῦ ἀνοικτοῦ πελάγους.

Ὁ σπουδαστὴς διηγῆθη ἔκτενῶς τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν του ἐπιχείρησιν. Καὶ ὅλοι ἔφριξαν, ἀκούσαντες τὰς λεπτομερείας τῆς πάλης του πρὸς τὸν Κατακτητὴν καὶ τὸν θάνατον τοῦ διασῆμου ἀρχι-λῆστοῦ.

— "Ω, Τζούλη ! ἔλεγεν ὁ Λουλού μὲ δακρυσμένα μάτια· τί ἦρος πού εἶσαι !

Ὁ κ. Ρισανέλ ὅμως ἔφρινε περιττὸν νὰ ἐκχυθῇ εἰς λόγους θαυμασμοῦ· καὶ ἀρπάζων τὰ χαρτονομίσματα καὶ τοὺς τίτλους τοῦ τῷ εἶχε παραδώσῃ πρὸ ὀλίγου ὁ σπουδαστὴς, τῷ ἔτεινε τὸ δέμα λέγων :

— Πάρ' τα, παιδί μου !.. Εἶνε μιά περιουσία πού σοῦ ἀξίζει, ἀφοῦ σὲ σένα χρεωστωὶ τῇ ζωῇ τοῦ Λουλού μου !

Ἀλλὰ πρὸς μεγάλην ἐκπληξιν τῶν ἐπιβατῶν, οἱ ὅποιοι παρευρίσκοντο εἰς αὐτὴν τὴν σκηνήν, ὁ νεαρὸς Παρισινὸς δὲν ἠθέλησε νὰ δεχθῇ τὰ δύο ἑκατομμύρια πού τοῦ ἔχαριζεν ὁ ζάπλουτος προστάτης.

— Εὐχαριστῶ, κύριε Ρισανέλ, εἶπε, διὰ τὴν γεναιοδωρίαν σας, ἀλλὰ δὲν μοῦ χρειάζονται τὰ χρήματά σας. Εἶμαι κ' ἐγὼ πλούσιος... Δὲν σὰς εἶπα, ὅτι ἐκληρονομῶσα τὸν Κατακτητὴν ; Μοῦ ἄφισε ὄχι μόνον γαίαις νὰ καλλιεργήσω, ἀλλὰ καὶ μίαν ἀποστολὴν νὰ ἐκπληρώσω. Ὁφείλω νὰ κάμω νὰ λησμονηθῇ εἰς τὸ Μαρόκον τὸ ὄνομα τοῦ Γάλλου κλέπτου καὶ ληστοῦ. Ὁφείλω, εἰς τὴν θέσιν τοῦ Κατηραμένου Κασμπα, νὰ ἰδρῶσω ἐγὼ ἕνα σταθμὸν ἐντίμου, χρηστῆς ἐργασίας. Ὁφείλω, μὲ ἄλλους λόγους, νὰ γείνω ἀποικὸς ἐδῶ, ἕνας ἀπὸ τοὺς Γάλλους ἀποίκους τῆς αὔριον, οἱ ὅσοι, κατόπιν τῶν νικηφόρων στρατευμάτων μας, θὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ Μαρόκον, φέροντες τὴν εὐημερίαν καὶ τὸν πολιτισμὸν. Καὶ διὰ νὰ τὸ κάμω αὐτό, κύριε, δὲν πρέπει νὰ εἶμαι πολὺ πλούσιος.

Μὲ σοβαρότητα ἀνωτέραν τῆς ἡλικίας του, ἤκουσεν ὁ Λουλού τὰς ὠραίας αὐτὰς δηλώσεις τοῦ φίλου του.

— "Ω, ναι ! προσέθεσε καὶ αὐτὸς· δὲν πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς πάρα πολὺ πλούσιος, μπαμπᾶ, ἀλλὰ δυνατὸς, μορφωμένος, ἱκανός. Τελος πάντων, πρέπει νὰ εἶνε σὰν τὸν Τζούλη !.. Γι' αὐτὸ θὰ σὲ παρακαλέσω, νὰ μάρσις ἀργότερα νὰ ἐπιστρέψω καὶ νὰ ἐργασθῶ μαζὶ του. Θέλω νὰ γίνω κ' ἐγὼ ἀποικὸς. Δὲν θέλω νὰ εἶμαι μονάχα γιὸς τοῦ μπαμπᾶ μου, τοῦ ἑκατομμυριούχου !..

Μόλις ὁ μικρὸς ἐπέφερεν αὐτὰς τὰς λέξεις, ἡ μητέρα του τὸν ἀρπαξεν ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὸν ἔσφιγγε εἰς τὴν ἀγκαλιά της, λέγουσα :

— Μπράβο, παιδί μου ! ὠραῖα τὰ εἶπες !..

ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ (Συνέχεια ἴδε σελ. 365)

Πλησιάζει, ὀρμαῖς τὸ κρεβάτι, σκύπτει ἐπάνω της καὶ ἀπλώνει τὸ χέρι... Ἀλλὰ, συγχρόνως, τὸ φανάρι τοῦ πίπτει καὶ σβύνεται. Το δωμάτιον βυθίζεται εἰς τὸ σκότος. Καὶ ὁ Πλόκ κραυγάζει :

— Βοήθεια ! ἐδῶ !

Ὁ Γατομύτης ὀρμα... Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς φωνάζει σὰν τρελλός :

— Βοήθεια !.. Λαίλαπα, βοήθεια !

Ὁ Λαίλαψ ὅμως δὲν βλέπει τίποτε στὰ σκοτεινά. Προχωρεῖ εἰς τὴν τύχην, μὲ τὰ χέρια ἀπλωμένα ἐμπρὸς, τὰ δὲ χέρια αὐτὰ συναγοῦν μετ' ἐλίγον τὸ χάλκινον κάγγελον τοῦ κρεβατιοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν εἴμπορῶν πλέον νὰ φύσῃ... Τώρα φωνάζει καὶ ὁ Λαίλαψ μαζὶ μὲ τοὺς συντρόφους του :

— Βοήθεια ! Βοήθεια !..

Ὁ Πλόκ συστρέφεται ἀπὸ τοὺς πόνους τὸ ἴδιο καὶ ὁ Γατομύτης.

Τὰ γυμνά πόδια τοῦ Λαίλαπος χροπιδρῶν εἰς τὸ πάτωμα, ἐνῶ τὰ τοῦ Πλόκ καὶ τοῦ Γατομύτη φαίνονται σὰν καρφωμένα.

Οἱ πόνοι των πρέπει νὰ εἶνε ἀνυπόφοροι, διότι καὶ οἱ τρεῖς, ἀφίνοντες κατὰ μέρος κάθε φρόνησιν, κάθε προφύλαξιν, δὲν παύουν νὰ ξεφωνίζουν, καλοῦντες εἰς βοήθειαν.

Ἐξαφνα ἕνα ζωηρὸν φῶς τοὺς φωτίζει.

Τῶξερὰ κ' ἐγὼ, ὅτι τὰ πλοῦτη μόνον δὲν κἀννον τὴν εὐτυχίαν !

Ἦλθε τέλος ἡ ὥρα νὰ ὀμιλήσῃ καὶ ὁ κ. Ρισανέλ. Καὶ πρὸς κορύφωσιν τῆς γενικῆς ἐκπλήξεως, ἤκουσθη λέγων :

— Λοιπὸν, σύμφωνοι ! Ἀφοῦ ὅλοι θέλετε νὰ γυρίσετε πίσω, θὰ γυρίσω κ' ἐγὼ καὶ σὰς ὑπόσχομαι ὅτι 'ς ἕνα χρόνον, εἰς ὅλους τοὺς τοίχους ὄλων τῶν Κασμπα καὶ ὄλων τῶν πύργων τοῦ Φέζ, τῆς ἀγίας πόλεως, θὰ διαβάζεται : «Richanel, Maroc ! — produits alimentaires !»

Καὶ γινώσκουμεν, ὅτι ὁ κ. Ρισανέλ ἦτο ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ὅ,τι ἔλεγε, τὸ ἔκαμνε.

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ «ΔΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ»

Ὁ Ἐρβελίν, ὀλομόναχος, εἰσέρχεται μὲ τὸ ρεβόλβερ εἰς τὸ χέρι.

Ὁ πόνος, φαίνεται, κἀνει τὸν Πλόκ δειλόν. Καὶ μόλις βλέπει τὸν ἐχθρόν του, τοῦ φωνάζει ἱκετευτικῶς :

— Ἐρβελίν !.. βοήθεια !..

Τὸ θέαμα τῶν τριῶν κακούργων, πού ἐσπάρδαζαν ἀπὸ τοὺς πόνους, πιασμένοι ὅλοι ἐκεῖ, ὡς εἰς ποντικοπαγίδα συστήματος ἀγνώστου, προκαλεῖ ἀκράτητον τὴν ἱλαρότητα τοῦ Ἐρβελίν, ὁ ὁποῖος γελῶν δυνατὰ, τοὺς φωνάζει :

— "Ε, ε !

αὐτὴ τὴ φορὰ, φιλαράκοι μου, μοῦ φαίνεται πῶς τὴν πάθατε ! Ἀλλ' ἀπέφευγε νὰ τοὺς πλησιάσῃ πολὺ.

— "Ελεος ! ἔλεος ! σκότωσέ μας τελείωσέ μας, ἀλλὰ μὴ παρατείνης αὐτὸ τὸ μαρτύριον !

Ὁ ἀστυνομικὸς δὲν ἀπεκρίθη. Εἰς τὸ βάθος τοῦ δωματίου ἐξεκρέμασε τὸ τηλέφωνον.

— Ἐμπρός !.. ἐμπρός !.. Διευθυνσις Ἀστυνομίας ; .. "Α ! σὲς εἰσθε, κύριε Διευθυντά ; .. "Α, ἂ ! καὶ ὁ κύριος Ἀρχηγὸς εἶν' ἐκεῖ ; .. Λοιπὸν, ἐτελείωσε.

Ἐπιστάτηκν καὶ οἱ τρεῖς !.. Ἐλάτε γρήγορα, μὲ καμμιὰ δεκαριά ἀστυφύλακες, διὰ κάθε ἐνδεχόμενον... Μὴ φοβάσθε !.. τὰ θηρία θὰ γίνοντ' ἄρα ἄρα !..

Ὁ Ἐρβελίν ἐστράχη τότε πρὸς τὸν Πλόκ καὶ τοὺς συντρόφους του :

— Μὲ τρία αυτοκίνητα, τοὺς εἶπεν, ἡ Ἀστυνομία θὰ εἶνε 'δῶ σὲ μισή ὥρα. Κάμετε ὑπόμνη !

— Βοήθεια ! ἐφώναξαν οἱ κακούργοι,

μὲ φωνὴν πού δὲν εἶχε πλέον τίποτε τὸ ἀνθρώπινον.

Μετὰ τρία τέταρτα τῆς ὥρας, τρία τέταρτα μαρτυρίου διὰ τοὺς κακούργους, ὁ κ. Κράμπ καὶ ὁ κ. Λαρὸζ κατέφθασαν συγκεκλινημένοι. Τρία αυτοκίνητα, μαζὶ τῶν, εἶχαν φέρῃ δώδεκα ἀστυφύλακας ἐκ τῶν ἀθλητικωτέρων.

— Μὲ προσοχή, κύριε Διευθυντά ! εἶπεν ὁ Ἐρβελίν. Μὴ πλησιάζετε πολὺ... φθάνει ! σταθῆ ! ἐκεῖ !

— "Α, ἂ ! ἀνέκραζεν ὁ κ. Λαρὸζ, τώρα ἐννοῶ τὴν ποντικοπαγίδα σου !

— Καθὼς βλέπετε, ἀπεκρίθη ὁ Ἐρβελίν, εἶνε ἀπλουστάτη. Σ' αὐτὸ τὸν τοίχο, ἐπὶ κεφάλι τοῦ κρεβατιοῦ, ἔχω ὀλόκληρη ἠλεκτρικὴ ἐγκατάστασις, ἡ ὁποία συνδέεται μὲ τὸν μεταλλικὸν λαιμὸν αὐτῆς τῆς κερεινίας κούκλας, πού ἀναπαριστᾷ τὸσον πιστῶς τὰ χαρκτηριστικὰ τῆς δεσποινίδος Ντερίν. Μόλις οἱ δύο ἀπὸ τοὺς κακούργους ἔκαμαν νὰ ἐγγύσουν τὸν μεταλλικὸν λαιμὸν, ἀποτέλεσμα τοῦ ἰσχυροῦ ρεύμα-

τος ἦτο νὰ συγκρατῆσθ, τὰ χερίά των καὶ νὰ τὰ κολλήσῃ ἐκεῖ—πάνω. Βλέπετε ; Τὰ κινοῦν, ἀλλὰ δὲν μποροῦν νὰ τὰ ξεκολλήσουν. Οἱ ἠλεκτρικοὶ κλονισμοὶ τοὺς ὁποῖους ὑφίστανται, εἶνε πράγματι ἀλγυνότατοι. Το χάλκινον κρεβάτι, ὅπου ἔχει κολλήσῃ ὁ τρίτος τῆς παρέας, ὁ Λαίλαψ, εἶνε ἐπίσης ἠλεκτριζμένον.

— Παραδίδομεθα ! ἔλεος ! ἱκέτευεν ἡ τριάς.

— Ἴδου, κ. Διευθυντά, τί θὰ γίνῃ τώρα, ἐξηκολούθησεν ἀτάραχος ὁ Ἐρβελίν. Οἱ ἀστυφύλακες θὰ 'μποῦν μὲ τὰ ρεβόλβερ ἐπὶ χέρι καὶ ἐγὼ θὰ διακόψω τὸ ρεῦμα, μὲ τὸν διακόπτη πού ἔχω τοποθετήσῃ ἐκεῖ ἐπὶ πλάι. Ἔτσι τὸ μαρτύριον τῶν τριῶν κακούργων θὰ πάσῃ... Βλέπετε, κύριε Διευθυντά, τὴν ὠραία πεταλούδα πού ἔχει κεντημένη ἐπὶ τὸ χέρι τοῦ Ὁ Πλόκ ;

Οὕτως ἔγεινεν. Οἱ τρεῖς κακούργοι, συντετριμμένοι ἀπὸ τὸ μαρτύριον, δὲν ἐπεχείρησαν κἀν νάμυνθῶν. Δὲν εἶχαν πλέον δυνάμεις.

Τὰ χαράγματα, δεμένοι, ὠδηγήθησαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Τὸ ἴδιον πρωὶ αἱ ἑφημερίδες ἀγγέγειλαν τὴν μεγάλην εἰδήσιν διὰ τῶν ἐξῆς :

«Ἐπιτέλους ! τὸ Παρίσι θάναπνευσῇ ! Ἀπόψε, οἱ τρεῖς ὑπολειπόμενοι κακούργοι τῆς φοβερᾶς συμμορίας, ὁ ἀρχηγὸς Πλόκ, ὁ Γατομύτης καὶ ὁ Λαίλαψ, συνελήφθησαν τοῦ ὑπὸ νεαροῦ ἀστυνομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ Ἐρβελίν, τοῦ ὁποῖου ἡ τόλμη, ἡ γενναίότης, ἡ ψυχραιμία καὶ ἡ εὐφροία ἐτερμάτισαν τὸν ἐφιάλτην τῶν τιμίων ἀνθρώπων.

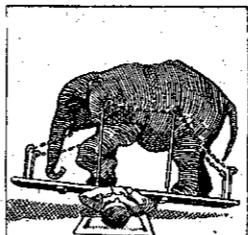
«Ἀγγέλλεται, ὅτι ὁ κ. Λαρὸζ ἐπροβόθασε τὸν Ἐρβελίν εἰς Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας καὶ τὸν ἐπρότεινεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν διὰ τὸ χρυσοῦν μεταλλίον. Ἡ ἀνταποδότη αὐτῇ τῷ ἀξίζει καὶ ὄλον τὸ Παρίσι θὰ τὸν συγχαρῇ.»

[Κατὰ τὸ Γαλλικὸν τοῦ Raphael Lightone]

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ «ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ»

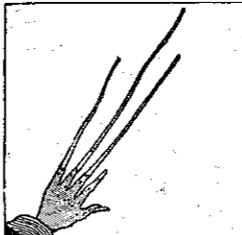
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ένας ἀθλητής

Ὁ Ἰνδὸς Ραμᾶς - Μούρτης - Ναιῆς εἶναι ἀθλητὴς πρωτοφανοῦς δυνάμειος. Μὲ τὴν μεγαλειτέραν εὐκολίαν σηκώνει ἐπάνω του τὸ βᾶρος ὀλοκλήρου ἐλέφαντος, ὅπως τὸν βλέπετε εἰς τὴν ἀπέναντι εἰκόνα. Καὶ καμμιὰ ἀπάτη ! Ὁ ἐλέφας εἶνε ζωντανός, ἀληθινός, καὶ ὄλον του τὸ βᾶρος πίπτει ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ Ραμᾶ.

Ὁρατον χέρι

Εἰς τὴν ἀπέναντι εἰκόνα βλέπετε τὸ χέρι ἐνὸς περιφήμου Κινέζου ἐρατοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπὶ εἰκοσιπέντε ἔτη δὲν ἔκοψε τὰ νύχια του. Δυστυχῶς, τὰ μακρὰ νύχια τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ δείκτου τοῦ ἔσπασαν μίαν ἡμέραν ἐξ ἀπροσεξίας, καὶ τὸσον ἐλυπήθη ὁ ἄνθρωπος, ὥστε ἀρρώστησε βαρεῖά.

Νὰ συναρμολογηθῶν αἱ λέξεις αὐταὶ ὥστε νὰποτελεσθῇ ἕν ρητόν.

Λύσεις τοῦ 50ου φύλλου

α') Τὰ δεκανίκια τοῦ ἀναπήρου σχηματίζονται ἀπὸ τὴν γριμμάς τοῦ ἐδῶφρου ἐμπροσθεν τῆς σειρᾶς τῶν οἰκίων. — β') Μάγνη, Τυρρηνική, Ἀδριατική, Μεσόγειος. — γ') La lettre A.

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς συνδρομητάς μας τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀπουκλιόμενοι ἔνεκα τοῦ πολέμου, δὲν ἠμποροῦσαν ν' ἀνανεώσουν τὴν συνδρομὴν των ἐντὸς τῆς προθεσμίας, τὸ προνόμιον τῆς ἐκπτώσεως τῶν τόμων παρατείνεται, χάριν αὐτῶν μέχρι τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1915. Ὅλοι οἱ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐγγραφόμενοι, ἢ ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομὴν των, ἠμποροῦν ν' ἀγοράσουν τοὺς τόμους τῶν ἐτῶν 1899—1905 (τιμωμένους ἀντὶ δρ. 7.) ἑναστὸν ἀντὶ δρ. α χ μ ὦ ν 4 μ ὄ ν ο ν, (χρυσόδετον 7), καὶ τοὺς τόμους τῶν 1906—1914 (τιμωμένους ἀντὶ δρ. 8) μ ὄ ν ο ν ἀ ν τὶ δ ρ α χ μ ὦ ν 4,50. (χρυσόδετ. 7,50).

Αἱ ἀνω τιμαὶ εἶνε διὰ τοὺς παραλαμβάνοντας τοὺς τόμους ἐκ τοῦ Γραφείου μας. Οἱ παραγγέλλοντες νὰ σταλοῦν ταχυδρομικῶς πρέπει νὰ προσθέτουν διὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἐκάστου τόμου λεπτὰ 50 αἰ ἐν τῷ Ἑσωτερικῷ καὶ δρ. 1 οἰ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

ΚΑΙ Η ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΛΗΡΟΣΙΣ

Χάριν τῶν ἰδίων συνδρομητῶν, καὶ ἡ ἔξαορτικὴ Κληροσίς, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ τώρα, ἀναβάλλεται διὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τοῦ Ἰανουαρίου.

Ἑβδομαδιαιοὶ Διαγωνισμοὶ

α') Παίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δαφνοστεφοῦς Βασιλέως

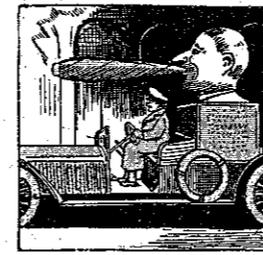
NH	A	ON	ΠΤΥ	PI
PO	ΣΚΑ	ON	ΤΙ	ΠΟ
PI	ΣΤΗ	ΤΡΟΝ	A	ΠΑ

Νὰ συναρμολογηθῶν αἱ συλλαβαὶ αὐταὶ, ὥστε νὰ σχηματισθῶν τὰ ὄνόματα τεσσάρων γεωργικῶν ἐργαλείων.

γ') Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πηγμικίσεως τῶν Δολλαριῶν C' est la liberte c' est la servitude la vie la mort.

Εὐφυῆς Ρεκλάμα

Ένας μεγάλος καπνοπώλης τοῦ Λὸς Ἄντζελοσ (Καλλιφορνία) ἔχει ἐν αυτοκίνητον, διὰ τοῦ ὁποῖου διανέμει τὰ σιγάρα του εἰς τοὺς πελάτας. Ἐπὶ τοῦ αυτοκινήτου τούτου ὑπάρχει ἕνας ψεύτικος καπνιστής, ὁ ὁποῖος κρατεῖ εἰς τὸ στόμα ἕνα γιγαντικὸν ποῦρον. Δι' εἰδικῶν μηχανισμοῦ, κρυμμένου εἰς τὸ κιβώτιον ἐπὶ τοῦ ὁποῖου εὐρίσκεται, ὁ καπνιστὴς οὗτος ἐξακοντίζει τολῶπας καπνοῦ εὐώδους, ἐνῶ τὸ αυτοκίνητον τρέχει.

δε τον Οδηγόν του Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών Συνοδίου του Κεφ. Β

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

Ποιός είν' εκείνος που μπορεί να δῆ χωρίς συγκίνησι μεγάλη, τους μισοκρημομένους στόλους τῶν Παρθενῶνος; Ποιός ἀνθρώπος πολιτισμένος μπορεί νὰ δῆ τὰ λείψανα ἑνὸς πολιτισμοῦ καὶ μίαν δόξην πού δεύτερα δὲν ἀναφέρει ἢ ἱστορία, χωρίς νὰ γονατίσῃ ὅπως θὰ ἐγονάτιζε μπροστά ᾧ ἑνα ἱερὸν; Κι' ἂν κάδε ἀνθρώπος πρέπει νὰ προσκυνᾷ τὰ ἑρείπια αὐτὰ, πόσο μάλλον πρέπει νὰ τὰ προσκυνᾷ ἕνας Ἕλλην, ἕνας ἀπόγονος τοῦ Μιλτιάδου, τοῦ Λεωνίδα, τοῦ Περικλέους;

Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς ἐκάναμε. Γονατίσαμε μπροστά στὰ λείψανα τῆς παλαιᾶς μας δόξης, καὶ προσευχηθήκαμε, καὶ κλάψαμε. Κλάψαμε, διότι δὲν εἴμεθα ἄξιοι ἀπόγονοι ἐκείνων πού ἐκτίσαν ἕνα Παρθενῶνα καὶ τὰ δάκρυά μας ποτίσαν τὴν γῆ. Καὶ τότε, ποτισμένη ἀπὸ δάκρυα, μιά δάφνη φύτρωσε ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς στύλους τοῦ Παρθενῶνος. Μεγάλωσε ποτισμένη ἀπὸ δάκρυα καὶ ἀπὸ αἷμα.

Τώρα γονατίζομε μπροστά τῆς καὶ χύνομε δάκρυα χαρᾶς, καὶ ἡ δάφνη μεγαλώνει:...

Ποιός ξέρει ἂν μιά μέρα δὲν θὰ σκιαῖζι τοὺς στύλους τοῦ Παρθενῶνος;...

Βαλκανικὴ Συμμαχία

ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Ἦλθεν ὁ χειμῶνας ἀρχίσαν ἢ βροχές καὶ τὰ κρύα. Σιγά-σιγά ὁ ἀέρας γυμνῶναι τὰ δένδρα. Στὲς κορυφές τῶν βουνῶν φαίνονται τώρα τὰ πρῶτα χιόνια πού ξεχονταὶ νὰ βεβαιώσουν τὸν ἐρχομὸν τοῦ γέρο-χειμῶνα. Παντοῦ βασιλεύει θλιψίς.

Προχθὲς συλλογίζομουν, ὅτι ὁ χειμῶνας, ὅσον κακὸς καὶ ἂν εἴνε ἔχει καὶ τὰ θελητὰ του. Ἐχὼ ἀκούσι μάλιστα πολλοὺς νὰ τὸν προτιμοῦν ἀπὸ τὸ καλοκαίρι. Ἀλλ' αὐτοὶ εἴνε ὀλίγοι: εἴνε ἐκεῖνοι πού τὸν βλέπουν χωρὶς νὰ τὸν αἰσθάνωνται, ἐκεῖνοι πού ἡμποροῦν νὰ ἀπολαύσων τὰ θελητὰ του. Γιὰ τοὺς περισσοτέρους ὁμως ὁ χειμῶν εἴνε δυστυχία καὶ κακοτυχία. Εἴνε ἀναγκασμένοι νὰ τὸν βλέπουν μόνον ἀπὸ τὴν κακὴν του ὄψιν. Αὐτοὶ προτιμοῦν βέβαια τὸ καλοκαίρι:...

Φράουλα

ΣΤΟ ΑΓΓΕΛΟΥΔΙ

Ἄν καὶ πέρασε ἕνας χρόνος πού σὲ χίσαμε, μικρὸ μου κοριτσάκι, σὲ θυμῶμαστε τόσο ζωηρά, πού μᾶς φαίνεται πῶς χθὲς ἀκόμη σ' ἐσφιγγαμε τὴν ἀγκαλιά μας καὶ ἀφίναμα τὰ χεῖλιά μας ἀπαλά ἀπαλά ν' ἀκουμπήσουν σ' τὸ ἀγγὸ μέτωπό σου:...

Ἄν καὶ πέρασαν τόσοὶ μῆνες ἀπ' τὴν πικρὴ ἐκείνη μέρα ποῦ κλάψε ὁ κόσμος σὰν ἔμαθε τὴν μεγάλη συμφορὰ, τὰ δάκρυά μας τρέχουν πάντα ἀφθονά, καὶ μὲ τὸν ἴδιο πόνο:...

Μὰ πῶς μπορεί νὰ ξεχαστῆς, ἀφοῦ δῶς πέρα ὅλα μιλλὰν γιὰ Σένα, καὶ ὁ γλυκὺς ὁ

οὐρανὸς θυμίζει πάντοτε τὸ γαλάνο σου βλέμμα;...

Σὰν κυττάζω τοῦ ἡλίου τὸ φῶς, νομίζω, ὅτι ἀνάμεσα σ' αὐτὸ χρυσομένους τοὺς ἀχτίνες, διακρίνω τὸ ὠμομορφό, τὸ ἀγγελικὸ προσωπάκι σου, στεφανωμένον μὲ ὀλόξανθο στεφάνι!...

Ἐχως ἡ γῆ τὸ πῶς πολυτέμο στολίδι τῆς, μὰ στὸν οὐρανὸ ἐλαμψε ἕνα ἀκόμη ἀστέρη, καὶ ὁ Θεὸς ἔχει τώρα κοντὰ του, τὸ λούλουδο, πού ἔκοψε μὲ τ' ἅγιό του χέρι!

Ρεζεντὰ

ΠΑΛΙ ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Τὸ καλοκαίρι πάλι ἐπέρασε, χειμῶνας μᾶς ἐπλάκωσε καὶ πάλι, ὁ οὐρανὸς μὲ σύννεφα σκεπασθήκε καὶ μιά κατῆφρα ἀπλώθηκε μεγάλη.

Ἐρημ' οἱ δρόμοι τοῦ χωριῦ, κανὰ πουλάκι δῶ καὶ κ' εἶ πετάει, κανὰ διαβάτης πού καὶ πού στὸ λασπομένο δρόμο περπατάει.

Φύλλα περμένα βλέπετε δῶ καὶ 'κει, ξερά τὰ δένδρα καὶ κίτριναμένα, κι' ἀπ' τὸν χειμῶνα τὸν βάρυ ὅλα χλωμά στη γῆ καὶ λυπημένα.

Θαλασσοπούλι τοῦ Στόλου

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Ποία ἀκράτητος ὀργὴ ὦθεϊ τοὺς δυστυχεῖς θνητοὺς εἰς τὸν πόλεμον; Ἐχομεν τόσον ὀλίγας ἡμέρας νὰ ζήσωμεν εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν καὶ αὐταὶ εἴνε τόσο ἀθλία, ὥστε εἴνε ἀμάρτημα νὰ ἐπιταχύνωμε τὸν θάνατον, τὸν τόσο ἀλλως τὲ πλησίον. Διατὶ νὰ προσθέτωμεν τόσον ὀπὴν, τόσον ἀπογοήτευσιν εἰς τὰ βάσανα, μὲ τὰ ὅποια ὁ Θεὸς ἐγέμισε τὴν τόσον βραχειαν ζωὴν μας; Ἄν καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἴνε ἀδελφοί, ἐν τούτοις ἀλληλοσπαράζοντες. Καὶ τὰ θηρία ἀκόμη εἴνε ὀλιγότερον ἄγρια ἀπὸ αὐτούς. Οἱ λέοντες δὲν πολεμοῦν ποτὲ ἐναντίον λέοντων, οὔτε αἱ τίγρεις ἐναντίον τίγρων.

Μόνον ὁ ἄνθρωπος, παρὰ τὸν νοῦν πού ἔχει, κίμνει ἐκεῖνο πού τὰ χωρὶς νοῦν θηρία δὲν ἐκαμαν ποτὲ. Καὶ ἐπειτα, διατὶ αὐτοὶ οἱ πόλεμοι; Μήπως δὲν ἔχει ἀρκετὰς χώρας ἡ γῆ μας, διὰ νὰ λάβουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι περισσοτέρας ἀπὸ ὅσας δύναται νὰ καλλιεργήσουν; Πόσα γαῖαι εἴνε ἐρημοί! Τὸ ἀνθρώπινον γένος δὲν θὰ ἠδύνατο ποτὲ νὰ τὰς γεμίσῃ:...

(Παράφρασις ἐκ τοῦ Feneion)

Ἡρως τοῦ 1913

ΧΡΟΝΟΥ ΦΕΙΔΟΥ

Ἄ! μητέρα μου! ἀνεφάνησεν ἡμέραν τινὰ ἢ μικρὰ Ζένη, ἐπιστρέψουσα ἐκ

τοῦ σχολείου ἂν ἤξεύρατε τι ἔμαθα διὰ τὴν Ἑλένην! Ποτὲ μου ἴδεν ἐπίστευα εἶνε εἶνε τόσο κακὸ κορίτσι!

Ἡ μητέρα τῆς τὴν διέκοψε: — Στάσου! Τότε μόνον θάκοῦσα τὴν διήγησίν σου, θίαν μὲ βεβαιώσης, εἶνε εὐχάριτος, ἀληθινὴ καὶ εἶνε μὲ ἐνδιαφέρει.

Ἡ μικρὰ Ζένη ἀπήντησε: Ἀληθινὴ δὲν γνωρίζω κατὰ πόσον εἴνε, ἀλλὰ εὐχάριτος καὶ ἐνδιαφέρουσας δὲν εἴνε καθόλου.

Τότε ἡ μητέρα τῆς εἶπε: — Πρὸς τί λοιπὸν νὰ χάσω τὸν καιρὸν μου νὰ τὴν ἀκούσω;

Δελφίν

ΣΚΕΥΕΙΣ

Αἱ στήλαι τῶν ἐφημερίδων αὐτὸν τὸν καιρὸν εἴνε γεμάται ἀπὸ περιγραφὰς μαχῶν καὶ καθε μᾶχης οἱ νεκροὶ ἀνέρχονται εἰς ἀριθμὸν πού εἴνε δύσκολον νὰ τὸν ἐνοήσῃ κανεὶς καλὰ.

Πόσον πλεονέκται εἴνε οἱ ἄνθρωποι, καὶ πόσον ἀπέχουν ἀκόμη ἀπὸ τὴν τελειότητα.

Ἄντι νὰ προσπαθοῦν καὶ ν' ἀγωνίζωνται ὅπως ὅσον τὸ δυνατόν τελειοποιούνηται, σήμερον, εἰς τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα, ν' ἀγωνίζονται ποῖος νὰ καταστρέψῃ τὸν ἄλλον! Καὶ τόσα ἑκατομμύρια πού ἐξοδύνονται εἰς παντὸς εἶδους καταστροφικὰ μέσα, πόσο καλλίτερα καὶ εὐγενέστερα μοροῦσαν νὰ τὰ χρησιμοποιήσων; Ποῖος μοροῦσε ποτὲ νὰ φαντασθῇ, εἶνε στὰς ἡμέρας μας, αὐτὰ τὰ ἴδια κράτη πού ἐνομίζαμε καὶ ὀνομάζαμε πολιτισμένα, θὰ ἀπεδεικνύοντο βάρβαρα εἰς τὸσον βαθμὸν, ὥστε νὰ θυσιάζων ἐργασίας ὀλοκλήρων αἰῶνων—διατὶ; διὰ νὰ καταστρέψῃ τὸ ἐν τὸ ἄλλο!

Ναυτοπούλα

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ κυρία:— Τί θέλεις, μικρὴ; Ὁ Κορυφαίος:— Τὸ πεντόφραγκο πού ὑποσηθίκατε σ' ὅποιον σὰς φέρει τὸ καναρίνι σας. Μὰ ἐσὺ δὲν φέρεις τὸ καναρίνι μου, φέρεις μιά γάτα. Μὰ μέσα στη γάτα εἴνε καὶ τὸ καναρίνι. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας

Κοκός:— Μαμαμά, δὲν εἶπες, ὅτι δὲν θέλεις νὰ χαπνίζω σ' τὸ σαλόνι. Ἡ Μητέρα:— Βεβαίως:... καὶ ἤθελα νὰ μάθω ποῖος εἴνε αὐτὸς ὁ κύριος. Κοκός:— Τὸ κᾶκι, μαμαμά. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ποιμενικῆς Φλογέρας

Ὁ μπαμπᾶς:— Ἐνίε, περιστάσεις, παιδί μου, πού καὶ ὁ ἱσχυρότερος ἄνθρωπος δὲν μπορεί νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυά του. Ὁ υἱός:— Παροδείγματος χάριν, ὅταν παστρεύῃ κρομμύδια, ἔ; Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Θαλασσοπούλι τοῦ Στόλου

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 14ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΞΕΣΠΑΘΜΑΤΟΣ

(Ἴδε Διάπλαιν τοῦ 1913, σελ. 362)

Εἰς τὸν παρόντα Διαγωνισμὸν ἔλαβον μέσος 124, ἐξ ὧν 2 εἴνε Συλλογοί. Διέθεσαν δὲ εἰς μὲν συνδρομητὰς φύλλα 10,062, εἰς δὲ ἀγοραστὰς 13,316, τὸ ὅλον φύλλα 23,378.

Εἰς τὰ κατωτέρω δημοσιεύματα ἀποτελέσματα, οἱ ἀριθμοὶ τῶν ὁποίων προηγεῖται Σ, σημαίνουν φύλλα διατεθέντα ὑπὸ τοῦ διαγωνιζομένου εἰς Συνδρομητὰς· οἱ δὲ ἀριθμοὶ τῶν ὁποίων προηγεῖται Α, σημαίνουν φύλλα διατεθέντα εἰς Ἀγοραστὰς.

Καὶ φέτος πάλιν, ἐνεκα τῆς ἐκ τῶν διωγμῶν καὶ τοῦ Διεθνῆς πολέμου ἀνωμαλίας, τὸ Ξεσπάθωμα δὲν ὑπῆρξε ζωηρότερον τοῦ περυσινού, ὥστε ν' ἀντιμετωπιήσων δι' αὐτοῦ αἱ σημαντικὰ ζητήματα ὅποια ὑπέστημεν, στερηθέντες πολλῶν ἐκατομμύριων συνδρομητῶν ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἀλλοῦ. Οἱ δὲ κατορθώσαντες μὲτ' ὀλίγας τὰς δυσχερεῖας καὶ ξεσπαθώσαντες ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου καὶ ἐκφράζω πρὸς ὅλους τὰς θερμότητάς μου εὐχαριστίας. Εἰς τὸν νέον 15ον Διαγωνισμὸν Ξεσπαθώματος πού ἤρτισεν τὴν 1ην Ὀκτωβρίου καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1915, ἐλπίζω εἶνε θὰ λάβουν μέρος πολλὴ περισσώτεροι, ὥστε νὰ γίνῃ δυνατὸν καὶ αἱ ζημίαι τοῦ λήγοντος σήμερον 36ου ἔτους νὰ καλυφθῶν καὶ δωδεκασέλιδα φύλλα νὰ ἐκδοθῶν πολλά κατὰ τὸ προσεγές.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

Καρδία Ἑλληνίδος, Σ 2080 (Κορυφαία τῶν Μονάδων).

Σύλλογος "Ἐνωσις", Λάρινακος, Σ 650 + Α 253 = 903 (Κορυφαίος τῶν Ὁμάδων).

Κεοκυραϊκὴ Ἄσρα, Σ 130 + Α 1637 = 1767.— Δαρνοστεφῆς Σημιάς, Σ 208 + Α 999 = 1207.— Ἀθάνια 1821 — 1912, Α 1041.— Ὁ Νικητῆς, Σ 208 + Α 637 = 845.— Παιδικὴ Χαρά, Α 832.— Ἐνα Χιωτῆς, Α 796.— Θεοχάρης Ι. Ἀντωνόπουλος, Σ 26 + Α 767 = 793.— Ἰωάννης Ἐλ. Κωνσταντοπούλου, Α 736.— Βασίλειος ὁ Βουλγαροπόντιος, Σ 52 + Α 550 = 602.— Νηρητῆς τοῦ Πηγεῖο, Σ 13 + Α 562 = 575.— Κῆμα τοῦ Θεομαϊκοῦ, Σ 572.— Παναγιώτης Χ. Ζαφειρόπουλος, Σ 52 + Α 480 = 532.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

Αἰολεύς, Σ 468.— Ψαροπούλα, Σ 416.— Χαράλαμπος Χ. Νικολετοπούδος, Α 383.— Μαρία Α. Καζακοπούλου, Α 375.— Ἐδαισθητὸς Βράχος, Α 335.— Ἑλληνικὸν Μεγαλεῖον, Α 270.— Σλητὴ Ἐπιμαχίην, Σ 26 + Α 230 = 256.— Στρατηλάτης τῆς Μακεδονίας, Α 227.— Γενναῖος Στρατηλάτης, Σ 26 + Α 188 = 214.— Φάων, Α 212.— Ἑλληνοπούλο τοῦ Αἴμου, Σ 208.— Βυζαντινὸς Ἀετὸς, Α 184.— Ἐπιλογομῶνος Κλαυθίτης, Α 183.— Σελβία, Σ 182.— Δαρνοστεφῆς Γαλανόλευκος, Σ 104 + Α 73 = 177.— Ναύαρχος Μιαούλης, Σ 156 + Α 16 = 172.— Δέσπω Π. Ρουμπῆ, Σ 156.— Βιολέττα τῆς Πάρας, Σ 156.— Ἀκτίς Χ, Σ 156.— Πλοκαρῶς Νέμος, Σ 156.— Ἀριστοτέλης Κ. Ταμασοῦλης, Σ 156.— Μονάκριβη, Α 156.— Δοξαμῆνη Ἑλλάς, Α 138.— Βαλκανικὴ Συμμαχία, Σ 130.— «Σύλλογος Κρήτη» Ἡρακλείου, Σ 104 + Α 10 = 114.

ΕΠΑΙΝΟΣ

Ἀφρισμένον Πέλαγος, Α 106.— Σπυρ. Κατράμης, Σ 104.— Τέλλος Ἄγρας, Σ 104.— Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, Σ 104.— Συμμαχία τοῦ 1912, Σ 104.— Ὀμηροῦς, Σ 104.— Ἐλάτη, Σ 104.— Ἀσπίνης, Θράκη, Σ 104.—

ΤΟ 37ον ΕΤΟΣ

Ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1914, ἡ Διάπλαισις τῶν Παιδῶν εἰσέρχεται εἰς τὸ 37ον αὐτῆς ἔτος.

Οἱ συνδρομηταὶ μας, τῶν ὁποίων ἡ συνδρομὴ ἔληξεν ἤδη ἢ λήγει μετ' ὀλίγον, παρακαλοῦνται Ν' ἈΝΑΝΕΩΣΟΥΝ ἑγκαίρως, καὶ εἰ δυνατόν ἀπὸ τούδε, πρὸς ἀποφυγὴν μεγάλης σύσσωρεύσεως ἐγγραφῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Οἱ ἐγγραφομένοι ἢ ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομὴν των, ἐτησίαν ἢ ἐξάμηνον, ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ, θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ τῆς τελευταίας ἐβδομάδος τοῦ προσεχῶς Ἰανουαρίου. καθ' ἣν ὁ κληρωθὴς σήμερος, εἰς μόνον, θὰ κερδίσῃ ΜΙΑΝ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΜΕΤΟΧΗΝ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀξίας δραχμῶν 100, μ' ἐπιπλέον κέρδους 50,000.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους 1915 θὰ γίνων ἈΛΛΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ Δάρων ποιῶν, ἀξίας 1600 ἐν ὅλῳ δραχμῶν, εἰς ἐκάστην τῶν ὁποίων, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ δημοσιεύοντος εἰς τὸ 46ον φύλλον, σελ. 330, θὰ συμμετεχῶν οἱ ἐγκαίρως προσληθῶσαντες τὴν συνδρομὴν των διὰ τὸ 1915. Τὰ δῶρα διὰ τοὺς 50 κερδίζοντας ἀριθμῶδες ἐκάστης τῶν τεσσάρων τούτων Κληρώσεων, θὰ εἴνε ὅμοια μὲ τὰ τῆς Τετάρτης Κληρώσεως ἔ. ἔ. ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ 47ον φύλλον.

Ἐντός τούτων, οἱ ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομὴν των ἢ ἐγγραφομένοι νέοι μέχρι τῆς 15 Ἰανουαρίου ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπωφεληθῶν τοῦ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥ, περὶ οὗ ἴδε ἐν σ. 377 τοῦ παρόντος φυλ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθήναι, 38 ὁδὸς Ἐδμητοῦ τὴν 24ην Νοεμβρίου 1914.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ 1915

Κάθε χρόνον, εἰς τὸ τελευταῖον φυλλάδιον τοῦ τόμου, συνειθίζω νὰ σᾶς ἀναγγέλλω τὰ νέα δημοσιεύματα τοῦ ἐπομένου. Φέτος, δυστυχῶς, δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ τὸ κάμω. Διότι εἰς σήμερον πού σᾶς γράφω, δὲν ἔχω ἀποφασίσῃ ἀκόμη τί μυθιστορήματα θὰ δημοσιεύσω. Ἐχὼ ὑπ' ὄψει μου πολλὰ ἄλλα περιμένα ἀκόμη καὶ ἄλλα νὰ μοῦ ἔλθων ἀπὸ τὸ Παρίσι, νεώτατα αὐτὰ, τῶν ὁποίων ἢ δημοσιεύσω εἰς γαλλικὰ περιοδικὰ εἴνε διακοπὴ ἐνεκα τοῦ πολέμου καὶ τώρα μάλιστα ἐσυνερίσθη ἢ ἐτελείωσε. Τὰ φυλλάδια δηλαδὴ πού ἔχουν τὸ τέλος τῶν νέων αὐτῶν μυθιστορημάτων, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν γνωρίζω παρὰ τὴν ὀραίαν ἀρχὴν, ἐβρίσκονται ὅλον εἰς τὸν δρόμον· πρέπει δὲ νὰ εὐθίσουν εἰς χεῖράς μου καὶ αὐτὰ, ὅτι νὰ κάμω τὴν τελικὴν ἐκλογὴν μεταξὺ ὧν. Δι' αὐτὸ παραδίδωμι φέτος τὴν συνθηθεῖάν μου. Καὶ αἰτία κἀκείνη... ὁ πόλεμος!

Ἄλλ' εἰμπορεῖτε, νομίζω, νὰ ἔχετε καλὴ ἐμπιστοσύνη εἰς τὴν Διάπλαισίν σας καὶ νὰ εἰσαβέβαιοι, εἶνε κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος θὰ σᾶς προσφέρῃ ὅσο ἢ τρία νέα, ὠραϊότερα μυθιστορήματα καὶ πλουσιώτερον εἰκονογραφημένα. Ἐκτός αὐτῶν, θὰ δημοσιεύῃ μὲν ἄλλα ἐξ ὧν διηγήματα, διὰ μικρὰ καὶ μεγάλα παιδιὰ, θὰ ἐξακολουθήσων δὲ αἱ «Ἀθηναϊκὰ Ἐπιστολαὶ» τοῦ κ. Φαίδωνος, ἢ «Σελίς Συνεργασίας», οἱ Ἐβδομαδιαῖοι καὶ οἱ ἄλλοι παικτικῶτατα Διαγωνισμοί, οἱ καθιστούντες τὸ παιδικὸν τοῦτο τὴν ὠραϊότεραν, θερμότεραν καὶ ἐπωφελετέραν ἐνασχόλησιν τῶν Ἑλληνοπαίδων.

Εἰς ΟΥΔΕΝΑ ὁποσταλοῦν τὰ βιβλία τοῦ βραβείου του, ἐάν δὲν ὀρήσῃ καὶ ζητήσῃ αὐτὰ ὁ ἴδιος ὁ βραβευόμενος· ἐλέγξων κατὰ τοὺς ὅρους τῆς προκηρξῆσεως ἐκ τῶν δημοσιευμένων εἰς τὸ 50ον καὶ 51ον φυλλάδιον (σελ. 364 καὶ 284) Τιμωκαταλόγων Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης καὶ ὑπολογίζων αὐτὰ μὲ τὰς ἐκεῖ ἀναγραφόμενας τιμὰς καὶ ὄχι μὲ τὰς τιμὰς τοῦ προνομίου.

Αἱ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ διὰ τὸ σύμπλεγμα τῶν βραβευμένων (βλουν τῶν λαβόντων Α' καὶ Β' τάξεως βραβεῖον), εἴνε δεκταὶ μέχρι τέλους Ἰουλίου 1915: Ὅσοι εἴχαν στείλῃ ἄλλοτε φωτογραφίαν των καὶ ἐδημοσιεύθη, πρέπει νὰ στείλουν νέαν ἢ ἄλλο ἀντίτυπον τῆς ἰδίας.

Οἱ ΣΥΛΛΟΓΟΙ δικαιοῦνται ναντιπροσωπευθῶν εἰς τὸ Σύμπλεγμα διὰ μίαν μόνον ἑκάστος φωτογραφίας; εἴτε μόνον τοῦ Προέδρου, εἴτε ἀντ' αὐτοῦ, ἐνὸς μέλους τοῦ Συμβουλίου, εἴτε ὅλου τοῦ Συμβουλίου ἐν συμπλέγματι.

ΕΥΣΗΜΑ ἀπενεμήθησαν εἰς ἑκάστον τῶν διαγωνισθέντων ἀναλόγως τῶν διατεθέντων ὑπ' αὐτοῦ φύλλων, ἧτοι ἐν [Ε] διὰ κάθε 25 φύλλα, τὰ εὐσημα τῶν Συλλόγων διανεμήθησαν ἐξ ἴσου εἰς τὰ μέλη τῶν Συμβουλίων.

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΤΟΥ 1914

Όσοι σκοπεύουν να διατηρήσουν και κατά τὸ ἐργόζομενον ἔτος τὸ ἴδιον ψευδώνυμον ποῦ εἶχαν ἔως τώρα, πρέπει νὰ τὸ ἀνανεώσουν μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου τὸ βραδύτερον. Πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, τὰ μὴ ἀνανεωθέντα ψευδώνυμα τοῦ 1914, τῶν ὁποίων σήμερον, ὄς γνωστόν, λήγει ἡ ἰσχύς, δὲν ἀνήκουν εἰς τοὺς κατόχους των, ἀλλὰ εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πρώτου ζητούντος.

ΤΑ ΕΥΣΗΜΑ ΤΟΥ 1914

Σήμερον τελειώνουν καὶ τὰ Εὔσημα τοῦ 1914. Κατὰ τὸν Ὁδηγόν, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ διαγωνισθοῦν διὰ τὰ Εὔσημα, πρέπει νὰ μοῦ στείλουν, μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου τὸ βραδύτερον, λεπτομερῆ Σημείωσιν ὅλων τῶν Εὔσημων ποῦ ἐπῆραν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους, ἤτοι ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1913 μέχρι σήμερον. Ὅποιος δὲν μοῦ στείλῃ τοιαύτην Σημείωσιν, δὲν ἀναφερθῆ εἰς τ' Ἀποτελέσματα. Ἡ Σημείωσις πρέπει νὰ εἶνε γραμμικῶς καθαρά εἰς χωριστὸν φύλλον γάρτου, νὰ ἀναφέρῃ λεπτομερῶς ἐκάστην ἀπνομήν Εὔσημων (εἶδος καὶ ἀριθμὸν Διαγωνισμού, ψευδώνυμον διαγωνιζομένου, ἀριθμὸν Εὔσημῶν, ἀριθμὸν φυλλαδίου κτλ.) καὶ νὰ ἔχη εἰς τὸ τέλος τὸ ὀλικὸν ἄθροισμα τῶν Εὔσημων.

Θὰ με διευκολύνουν πολὺ εἰς τὴν ἐξελέγησιν τῶν Σημειώσεων καὶ τὴν ἀπονομήν των Βραβείων, ὅσοι θὰ ἔχουν τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ στείλουν χωριστὰ καὶ Γενικὴν Στατιστικὴν τῶν Εὔσημων τοῦ 1914.

Ἀκούτε τί κἀμεν ὁ νέος μου φίλος Ἀναξογονηθεὶς Ἑλληνισμός, διὰ νὰ ἐλκῆ συνδρομητὰς: Τοῖς παριστάνει τὴν Διάπλασιν, «ὄρασαν, τερπνὴν, διδακτικὴν, ὅπως πράγματι εἶνε, ἀλλὰ πάντοτε ἐν μεγαθύμῳ», με ἄλλους λόγους ἐπὶ τὸ ὑπερβολικώτερον. Τὸν εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸν ἔχληρόν του, ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ, οὔτε αὐτός, οὔτε ἄλλος κανεὶς, νὰ λέγῃ ψεύματα γι' ἀγάπην μου. Νομίζω, ὅτι πρὸς ἄγαν συνδρομητῶν διὰ τὸ ξεσπάθωμα, ἢ ἀλήθειαν περὶ τῆς «Διαπλάσεως» ἀρκεῖ καὶ περισσεύει.

Νὰ καὶ ὁ Φιλόπατρις Μακεδόν, ποῦ ἐξεσπάθωσε γενναϊότατα καὶ μοῦ ἔκαμεν ἕως τώρα ἕνδεκα ἀγοραστὰς. Μάλιστα ἕνδεκα καὶ μετὰ τὸ ἴδιόν του δώδεκα φυλλάδια μοῦ παραγγέλλει νὰ τοῦ στέλλω καθ' ἑβδομάδα ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου. Καὶ νὰ ἰδῆτε, ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς θαυμάγιος. Ὅχι, Ἐνδοξὸν Σοῦλι, αἱ ψῆφοι τῶν προκριματικῶν ἐκλογῶν δὲν θὰ μετρηθοῦν εἰς τὴν τελικὴν. Θὰ ἀνακηρυχθοῦν μόνον τὰ 60 ὑποψήφια ψευδώνυμα, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐκλεχθοῦν ἐκ νέου τὰ 10 βραβεύσιμα. Ὅσον διὰ τὰ Εὔσημα τοῦ 1914, αὐτὰ εἶνε μόνον ὅσα ἀπενεμήθησαν μέχρι σήμερον. Τὰ Εὔσημα Διαγωνισμῶν τοῦ 1914, τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα θὰ δημοσιευθοῦν ἀργότερα, θὰ περάσουν εἰς τὰ Εὔσημα τοῦ 1915. Ἔτσι γίνεται πάντα.

Ὁ Μάριος τῆς Ἐλευθερίας, ὁ ὁποῖος δι' ὀλίγον καιρὸν με εἶγεν ἐγκαταλείψῃ, μετανοεῖ τώρα καὶ ἐπιστρέφει ἐν ἀγκαλίᾳ μου «πὶ το μελετημένον, πὶ το σοδρὸν, πὶ το μυαλωμένον». Καὶ μοῦ ὑπόσεται, ὅτι «ἢ ἀλυσιδα ποῦ θὰ μὰς συνδέσῃ, δὲν θὰ θραυσθῇ ποτὲ εἰς τὸ μέλλον». Καλῶς ἦλθε λοιπόν! Ἡ ἀγκαλιά μου τὸν δέχεται ὀλανοικτῆ καὶ θερμῆ.

Ἐνετικὴ Ἀδὸν, σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις καὶ σὲ συγχωρῶ προθύμως διὰ τὴν ἀργοποίησιν. Αἱ «Κυριακαὶ» τῆς Διαπλάσεως διεκόπησαν, διότι δὲν εἶνε δυνατὴ πρὸς τὸ παρὸν ἡ ἐκδοσις δεκαεξαεπίδων φυλλαδίων, εἰς δὲ τὰ ὀκταεπίδων ἢ καὶ δωδεκαεπίδων, τοιοῦτος Διαγωνισμὸς δὲν γινεῖται. Ἐλπίζω ἐν τούτοις, ὅτι ἀργότερα, θὰ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ τὰς ἐπαναλάβω.

Τὰ καλὰ κάποις κτείνται! Αὐτὸ ἀποδεικνύει καὶ τὸ χαριτωμένον αὐτὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν

σημερινὴν ἐπιστολὴν τοῦ «Θαλασσοπόδι τοῦ Στόλου»: «Σὰς γράφω ἔπειτα ἀπὸ λίμα» πρὸ δύο ἀκριβοῦς λεπτῶν ἤτοι ἐδῶ ἕνας φίλος μου, τὸν ὁποῖον ἐνίγραφα ὡς ἐξέμηνον συνδρομητὴν ἀλλὰ με ξεψύχησε! —Γιὰ δόσε μου δῶ, ἔχει κανένα Ὁδηγόν; —Ἐγώ, δρίστε. —Λοιπὸν ἄργισε: μὰ πόσοι θὰ λαμβάνουν μέρος στοὺς διαγωνισμοὺς; μὰ τί θὰ πῆ διαγωνισμὸς λευκῶν λέξεων; μὰ πόσοι θὰ λαμβάνουν βραβεῖα; μὰ τί βραβεῖα θὰ λαμβάνουν; μὰ πῶς λύεται ὁ γρίφος; κλπ κλπ. Κυριολεκτικῶς με ξεψύχησε. Ἡθελεν ἀμέσως, τώρα, νὰ τὰ μάθῃ ὅλα, καὶ ἤμουν ἀναγκασμένος νὰ τοῦ ἀπαντῶ σὲ δλας τὰς ἐρωτήσεις, ποῦ ἤθελεν ἢ κάθε μίαν μισῆς ὥρας ἀνάπτυξι· ἀλλὰ δὲν πειράζει, ἀφ' οὔ εἶνε διὰ καλόν. Τί εἶπαμεν;....

Ῥωαίος ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἐξῆς: Ἀθανάσιος Διάκος, Ἐνθουσιώδης Ἑλληρ, Ἡρώς τοῦ 1913, Ἡρωϊκὴ Σάμος καὶ Παθάρνα Ὀνειρα. Κοίμα ποῦ δὲν ἔχω τόπον...

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Διοπτροφοροῦσα, κ.(Ε.Δ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνταλλάξουν: ἢ Ἡρωϊκὴ Σάμος (0) με Λάτριδα τῆς Ἀρχαιοτήτος, Ἡρώα τοῦ 1913, Πατριδα τῶν Ἡρώων. Φίωνα.— ἢ Τριωνμία (0) με Ἀλβανοτόνον Ἡπειρώτην, Ροδοδάφνην, Κοινοῦργιες Δάφνες, Παιπουλίκιαν.— ἢ 11η Νοεμβρίου με Ποιητὴν Δόξαν, Γλαῦκον τὸν Πατρία, Μικρὸν Παγανίτην.— ἢ Κωσασία (0) με Τορπιλλοβόλον 11, Διαβολάκι, Ξανθὴν Νεοαίδα. Ἰόλην, Ροδοδάφνην, Ρεζεντὰ.— ἢ Λάτρις τῆς Ἀρχαιοτήτος (0) με Κορηκοπούλαν, Βαλκανικὴν Συμμαχίαν, Σημαίαν τῆς Ἀκροπόλεως, Σύμβολον τοῦ Χριστιανισμοῦ, Ὑπόβουλον Ἑλληρίδα.— ἢ Διοπτροφοροῦσα (0) με Προγυγιτισσαν τῶν Δολλαρίων, Ἀστέρα τῆς Ἐλευθερίας, Βαρκοῦλαν τοῦ Παμίσου, Μυστηριώδη Σταμπολί, Κάστρον Καλαμῶν, Πύθον τῆς Ρόδου, Σημαιοφόρον Ἑλληνα, Ναύαρχον Μαιουλίτην, Ταλαιπωρημένο Δωδεκάνησον, Πεδιάρνα Ὀνειρα.

Ἡ «Διάπλασις» ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Μηθουναϊκὸν Ἰδεῶδες, (ἐνεκρίθη, ἀλλὰ δὲν γνωρίζω πότε θὰ δημοσιευθῇ) δεδαίως εἰμφορεῖς νὰ γίνῃς πράκτωρ, φθάνει νὰ θέλῃς; Προγυγιτισσαν τῶν Δολλαρίων (ἐλήφθησαν ἔσταιλα) Ἑλληνα τοῦ Κιλίς (ἔσταιλα) Ἀγροστατῆ Βασιλεῖα (τὰς ἐδέχθη) Νηρηίδα τοῦ Πηνειοῦ, (εὐχαριστῶ πολὺ - πολὺ δὲν ξέρεις πόσον με συνεκίνησεν ὁ λόγος σου, ὅτι εἰμένα ἤρεσε δευτέραν μητέρα, ἀφότου εἶχες τὴν ἀτυχίαν νὰ χάσῃς τοὺς γονεῖς σου!) Ρεῦμα τοῦ Βοσπόρου (πρὸς μεγάλην μου χαράν, ἡ ἐπιστολή σου ἐλήφθη) πολλὰ χαριεῖσματα (τῆ φίλη μας κ' εἴχομαι νὰ γίνῃ γρήγορα καλὰ) Κωσασίαν (ἀραισιτάτη ἡ ἐπιστολή σου ἢ Ἰ. Φ. μὲνει εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ δὲν εἶνε πλέον συνδρομητρία) Ἀγοραστήν (βεβαίως οἱ κληρονόμοι εἰς τοὺς ἑβδομαδιαίους Διαγωνισμοὺς ἔχουν ὅλα τὰ προνόμια τῶν τακτικῶν συνδρομητῶν) Ροδοπαίον Ἑλληροπούδα (βραβεῖον ἔσταιλα) Ῥωαίαν Ρόδον (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ γενναῖον ξεσπάθωμα) καὶ, ὀκτὼ φύλλα θὰ σοῦ στέλλω.) Διοπτροφοροῦσαν (ἐλήφθησαν ἀργὰ ὥστε νὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ φύλλον ταῦτο) εὐχαριστῶ πολὺ) Ταλαιπωρημένο Δωδεκάνησον (εὐχαριστῶ καὶ ἐλπίζω ...) Φεγγαρόπαυδο, Λάτριδα τῆς Ἀρχαιοτήτος, Φίωνα, 11ην Νοεμβρίου, Αἰματομένο Ἐίρος, Πειρακτῆρον, Ροδοδάφνην, κλπ. κλπ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 24ην Νοεμβρίου, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 1 Φεβρουαρίου.

542. Δεξιόγραφος

Μεγαλοήσου κάτοικος
Μὲ μιὰν ἀντωνυμία,
Θὰ σοῦ ἀναστήσουν βασιλεῖα
Ἀρχαῖο ἐτὴ Λυδία.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδεῶδου

543. Συλλαβογράφος

Φθόγγον μουστὶκὸν
Μὲ νησὶ ἀν ἐνώσης,
Κάτι ὀπτικόν
Θὰ μὰς φανερώσῃς.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μέλλοντος Ἐφευρέτου

544. Στοιχειοτονογράφος

Σὲ μιὰ νῆσο εἶμαι λιμένας
Ποῦ τὸν ξέρε ὁ καθένας.
Μ' ἂν τὸν τόνο μου κινήσῃς
Κ' ἕνα γράμμα μοῦ κολλήσῃς,
Πήγαυε ἐπὶν Ἀφρικῇ
Γιὰ νὰ βρῆς χώρα γνωστὴ.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ροδοδάφνης

545 - 548. Κεκρυμμένα καὶ ἀντεστραμμένα ὀνόματα ἀρχαίων θεῶν.

- 1. — Φύλαττε τὸν σὸν ἕρκον πιστός.
- 2. — Ἡμεῖς ὅλοι ἀνήκαμεν εἰς τὴν πατρίδα.
- 2. — Ὁ τοῖχος αὐτὸς ἔχει εἴκοσι μέτρα μήκος.
- 4. — Εἰς τὴν Ρωσσίαν κατοικοῦν καὶ Τεσχοί.

549. Ἀκροστιχίς ἐξ ἀντιθέτων

Νὰ εὑρεθοῦν ἀντίθετα τῶν κάτωθι λέξεων τοιαῦτα, ὥστε τὰρχικά των νὰποτελοῦν γεωμετρικὸν σχῆμα:
Ἀρχή, βάθος, κορυφή, σθένος, ὄλον, ἄνισος, ψυχή.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀντιγόνης Σ. Δήμου

550. Ἑλλητισούφωνον

α - εο - α - εο
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σιωπηλῆς Νυκτὸς

551. Γρίφος

εα εα τοτοτοτο
εα εα το
Οἱ καλοὶ εα ε α εα φενετ τοτοτο
εα εα το
εα εα τότοτοτο
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πανελληνικοῦ Πάθου

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 49ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 369)

- ΑΘΗΝΩΝ: Γεωργ. Α. Κοκκίνης, Θεοδ. Ν. Φραγκιάς, Δοξασμένο 1912, Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών. Δημ. Τερζάκης, Δημ. Ὁρ. Κατσάρης.
- ΑΙΓΙΝΗΣ: Μικρὸς Παγανίτης
- ΑΡΓΟΥΣ: Ἀγνὸς Χρ. Λύδης.
- ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Χ. Γ. Αιολάκης (48 - 49)
- ΚΑΛΑΜΩΝ: Τάκης Γαριδῆς.
- ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Δημ. Γ. Δεσούλλας.
- ΛΑΛΑΣ (Ὁλυμπίων): Ἡλίας Σ. Δημητράκου.
- ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Δαφνοστεφῆς Βασιλεὺς
- ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Ἰωάν. Π. Τσαγκάκης, Νικόλ. Ἀποστολόπουλος.
- ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ: Ἐνετικὸς Λέων.
- ΠΑΤΡΩΝ: Πατριδὸν Ναυτοπούλο, Ἡλ. Γ. Κυριακόπουλο, Μαντῖνα Παπαγιαννοπούλου, Σωτ. Γ. Μαρμέτος, Γλαῦκος ὁ Πατριδῆς.
- ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Γεωργ. Καλλιώρας.
- ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Κωνστ. Ν. Σαλονικιάς, Γεωργ. Ν. Σφακιανός

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτῖδα καὶ ἐκλήρωθη ὁ ἐν Μεσσηνίᾳ ἸΩΑΝΝΗΣ Π. ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ ὁ ὁποῖος ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ